

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 2129/2008

(αριθ. κατάθεσης αγωγής/1-12-2006)

**ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΓΑΜΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Γιαννούλα Κεφάλα Πρόεδρο Πρωτοδικών, Ευγενία Κωνσταντινίδου Πρωτοδίκη, Μ. Δαμιανάκη Πάρεδρο-Εισηγήτρια και από το Γραμματέα Κ. Σταθόπουλο.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του, στη Θεσσαλονίκη στις 18 Οκτωβρίου 2007 για να δικάσει τη με αριθμό καταθέσεως/1-12-2006 αγωγή διαζυγίου, μεταξύ :

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Κ. Γ. του Α., κατοίκου Ξ. Λ., Θ., ο οποίος παραστάθηκε μετά της πληρεξούσιας του δικηγόρου Θεοδώρας Χατζηπαντελίδου (ΑΜ 5286), η οποία κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ : Ε. Α. του Κ. , κατοίκου Θ. (οδός αρ. 163), η οποία δεν παραστάθηκε.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης η πληρεξούσια δικηγόρος του ενάγοντος ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις του.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τη με αριθμό/15-12-2006 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης, Ι. Ο., που επικαλείται και προσκομίζει νόμιμα ο ενάγων, αποδεικνύεται ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αγωγής με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της απόφασης, επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στην εναγομένη (αρθρ. 122, 124 παρ. 1 και 2 και 129 παρ. 1 ΚΠολΔ). Η τελευταία όμως, δεν εμφανίστηκε κατά τη δικάσιμο αυτή, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του πινακίου και συνεπώς πρέπει να δικαστεί ερήμην. Το δικαστήριο ωστόσο πρέπει να προχωρήσει στην εκδίκαση της υπόθεσης σαν να ήταν και αυτή παρούσα (άρθρο 603 παρ. 2 του ΚΠολΔ, όπως ισχύει, σε συνδυασμό με το άρθρο 592 παρ. 1 εδ. α' του ίδιου Κώδικα).

Με την κρινόμενη αγωγή, ο ενάγων ζητεί να λυθεί ο γάμος του με την εναγόμενη,

ισχυριζόμενος ότι οι μεταξύ τους σχέσεις έχουν κλονισθεί τόσο ισχυρά, εξαιτίας της ειδικότερα περιγραφόμενης συμπεριφοράς της συζύγου του, ώστε βασίμως η εξακολούθηση τη έγγαμης συμβίωσης έχει καταστεί γι' αυτόν αφόρητη. Αιτείται δε ακόμα να καταδικασθεί η εναγόμενη στη δικαστική του δαπάνη. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η αγωγή αρμοδίως καθ' ύλη και κατά τόπο φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού (αρθρ. 18 παρ. 1, 22 και 39 ΚΠολΔ), κατά την προκείμενη ειδική διαδικασία των γαμικών διαφορών (αρθρ. 592 επ. ΚΠολΔ) και είναι νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις του άρθρων 1438, 1439 παρ. 1 και 2 ΑΚ, καθώς και σ' εκείνες των άρθρων 176 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ, με τη διευκρίνιση ότι το αίτημα της αγωγής, να κηρυχθεί λυμένος ο γάμος με αποκλειστική υπαιτιότητα της εναγομένης, δεδομένου ότι, η έννοια της υπαιτιότητας στη νέα μορφή του ισχυρού κλονισμού στην έννομη σχέση του γάμου, μετά την τροποποίηση του Οικογενειακού Δικαίου με το ν. 1329/1983, δεν αποτελεί μεν στοιχείο της έννοιας του ισχυρού κλονισμού της έγγαμης σχέσης, αλλά δεν είναι και άμοιρη συνεπειών, αφού εμπεριέχεται και φέρεται στη φράση «από λόγο που αφορά το πρόσωπο του εναγομένου ή και των δύο συζύγων», εκτιμάται και αναφέρεται με αυτή την έννοια (ΑΠ 670/2001 ΕλλΔνη, δημοσίευση τράπεζα νομικών πληροφοριών ΝΟΜΟΣ). Επομένως η αγωγή πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα απόδειξης, που εξετάστηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου και περιλαμβάνεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά και τα έγγραφα που επικαλείται και προσκομίζει νομίμως ο ενάγων, αποδείχθηκαν τα παρακάτω πραγματικά περιστατικά : Οι διάδικοι τέλεσαν μεταξύ τους νόμιμο θρησκευτικό γάμο, σύμφωνα με τους ιερούς κανόνες της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας στον Ιερό Ναό Αγίου Γ. Ευαγγελιστρίας, Θεσσαλονίκης, στις ...-...-2005. Ο γάμος αυτός ήταν δεύτερος και για τους δύο. Οι σύζυγοι εγκαταστάθηκαν σε κατοικία στην Ξ. Θεσσαλονίκης, η οποία ανήκει κατ' επικαρπία στον ενάγοντα και κατά ψιλή κυριότητα στις δύο κόρες του από τον πρώτο του γάμο. Μετά την τέλεση του γάμου τους, οι σχέσεις των διαδίκων δεν υπήρξαν αρμονικές εξαιτίας της αντισυζυγικής συμπεριφοράς της εναγομένης. Ειδικότερα η εναγόμενη, καίτοι γνώριζε ήδη πριν από το γάμο, ότι η κατοικία στην οποία διέμεναν στην Ξ., ανήκε κατά ψιλή κυριότητα στις κόρες του ενάγοντος από τον πρώτο του γάμο, απαίτησε από τον τελευταίο, να ακυρώσει το συμβόλαιο γονικής παροχής προς τα παιδιά του, δυνάμει του οποίου τους είχε μεταβιβάσει την ψιλή κυριότητα και να μεταβιβάσει την εν λόγω συζυγική κατοικία κατά πλήρη κυριότητα σε εκείνη. Στην

άρνηση του ενάγοντος να συμμορφωθεί στην αξίωση της αυτή, η εναγόμενη άρχισε να επιδεικνύει αδιαφορία για το πρόσωπο του και τα οικογενειακά της καθήκοντα και, περαιτέρω σταδιακά άρχισε να εγκαταλείπει τη συζυγική τους κατοικία στην Ξ. και να μεταβαίνει στη Θεσσαλονίκη σε διαμέρισμα επί της οδού, στο οποίο διέμενε με τον υιό της από τον πρώτο της γάμο, με τελική πρόθεση την οριστική εγκατάσταση της σε χωριστή από τον ενάγοντα οικία, ότι και έπραξε. Ειδικότερα σύμφωνα με την επ' ακροατηρίω κατάθεση του μάρτυρος, Θ. Κ. του Γ., ο οποίος εξετάσθηκε με επιμέλεια του ενάγοντος, η εναγόμενη, εγκαταστάθηκε στην πόλη της Θεσσαλονίκης, όπου άρχισε να εργάζεται, φροντίζοντας μία ηλικιωμένη κυρία, επέστρεψε δε έκτοτε κατά διαστήματα στη συζυγική τους κατοικία και αναχωρούσε εκ νέου για τη Θεσσαλονίκη, μέχρι την τελευταία αναχώρηση της, ότε και αναίτια εγκατέλειψε οριστικά τον ενάγοντα, χωρίς πρόθεση να επιστρέψει αδιαφορώντας για τον ίδιο και την υποχρέωση της για συμβίωση, συντροφικότητα και αμοιβαία φροντίδα που απορρέει από τη συζυγική σχέση. Μάλιστα ο παραπάνω μάρτυρας καταθέτει ότι σε επικοινωνία που είχε ο ίδιος με την εναγόμενη και στην προτροπή του να επιστρέψει η τελευταία στη συζυγική κατοικία, τούτη ήταν αρνητική, αναφέροντας του ότι δεν μπορεί να γυρίσει διότι «φροντίζει μία γιαγιά η οποία θα της δώσει το σπίτι στο οποίο κάθεται», γεγονός που αποδεικνύει την πλήρη αδιαφορία που επεδείκνυε στο πρόσωπο του ενάγοντος. Απόρροια της συμπεριφοράς της εναγομένης έναντι του ενάγοντος, η οποία κάτω από τις συγκεκριμένες συνθήκες στις οποίες εκδηλώθηκε, προσβάλλει τις νομικές και ηθικές βάσεις του γάμου, ως αντίθετη με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτόν, ήταν να κλονισθεί η συζυγική σχέση των διαδίκων και να καταστεί αφόρητη για τον ενάγοντα η περαιτέρω συμβίωση τους. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, αποδεικνύεται πλήρως ότι η έγγαμη σχέση των διαδίκων έχει κλονιστεί σοβαρά από λόγο που αφορά στο πρόσωπο της εναγομένης, ώστε βάσιμα η υπό τις παραπάνω συνθήκες, εξακολούθηση της έγγαμης σχέσης τους να αποβαίνει πλέον αφόρητη για τον ενάγοντα. Συνεπώς, πρέπει, η υπό κρίση αγωγή να γίνει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσία και να λυθεί ο γάμος των διαδίκων. Επιπλέον, τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της εναγομένης λόγω της ήττας της (άρθρα 176, 191 παρ. 2 του ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα αυτά προσδιορίζονται στο διατακτικό. Τέλος, λόγω της ερημοδικίας της εναγόμενης, πρέπει να οριστεί το νόμιμο παράβολο για την περίπτωση ασκήσεως ανακοπής ερημοδικίας κατά της παρούσας απόφασης, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό (άρθρα 501,502 παρ.1, 505 παρ.2 του ΚΠολΔ).

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της εναγομένης.

ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο ερημοδικίας στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) Ευρώ.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αγωγή.

ΑΠΑΓΓΕΛΛΕ! τη λύση του μεταξύ των διαδίκων γάμου, που τελέστηκε στις ...-...-2005, σύμφωνα με τους Ιερούς Κανόνες της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, στον Ιερό Ναό Αγίου Γ. Ευαγγελιστρίας Θεσσαλονίκης.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της εναγομένης τη δικαστική δαπάνη του ενάγοντος την οποία καθορίζει στο ποσό των τετρακοσίων (400) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίστηκε στη Θεσσαλονίκη στις 17-1-2008, δημοσιεύθηκε δε στο ίδιο μέρος σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του στις 18-1-2008.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ